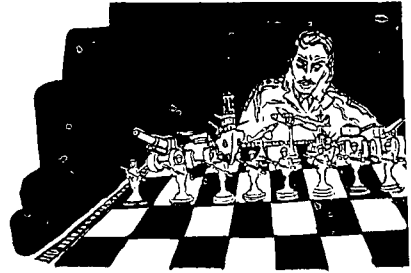

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

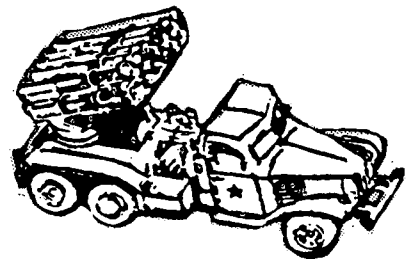
בקיא אחד אמר: „ההבדל בתכנוני מדינה קטנה ומדינה גדולה הוא בכך שהמדינה הקטנה חייבת לתכנן הרבה יותר לאורך-זמן ובמבט-רחוק — וזאת, בכל: במדינות ובאסטרטגיה, בארגון ובפיתוח-אמצעים ורכש. אם לפי קרימחשבה זה, הרי לא רק שאין הפרזה כלשהי במסקנתו של אלוף י. הרצוג (ב„לימודים אסטרטגיים — הגם בישראל?“ עמ' 4) כי יש לפתח בישראל כיואת את עיוני-היסוד, זה הבסיס לכל תכנון ראוי-לשמו — אלא, שהגשמתה נראית אזי כדוחקת ביותר. מי שהגו כיום „שר פירוק-החמוש“ הבריטי, שעל הרצאתו אשתקד עומד י.ה. — תוארו החדש כשר אינו מקרה. תוכן הרצאתו הוכיח דיו את החיוניות של עיונים אסטרטגיים, על ענפיהם הרבים, לא רק להכנה למלחמות אלא אף להבטחת הסיכוי לשלום — אם אפילו נראית, למבט-ראשון, שרשרת-הקשר שבין עיון למעשים בתחום זה כארוכה מאוד. ודוקא משום כך — יפה שעה אחת קודם.

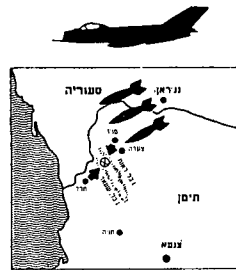
ישנו צבא (המערבי-גרמני) בו קיימת חלוקה מראש של החרמ"ש ליחידות „על נגמ"שים“ („הלוחמות מתוכן“) ו„על מכוניות“ („הנוסעות בהן — אך נלחמות ברגל“); וראה בנידון גם ב„דפי חי"ר“ שבחוברת זו! רוב הצבאות מיעדים את חרמ"שם לשתתף בתעודות — הכל לפי הנסיבות. ברם, היצלה לכך? האמנם יהיה בגדר „חי"ר משובה“ בהידרשו לכך? לצד זה שב„סוגיות חרמ"ש“ מוקדשת, בעצם, רשימתו (עמ' 15) של סא"ל מ. צפורי, אך יכולתו של חיל לתרום ולעשות מותנית במה שיש בו. מה טיבו, מבפנים, של „בן-חיל“ (ודאי, בשני המובנים!) זה, העומד אי-שם בין „שריון מובהק“ (קרי — טנקים) לבין „חי"ר צרוף“? הצצה לתוך מושגיהם ולבטיהם של קצינים-זוטרים המסמלים „שלישייה“ זו, שהחרמ"ש במרכזה כביכול, ימצא הקורא ב„ייחודו של החרמ"ש לטרן ב. כנען (עמ' 17).

„הארטילריה הרקטית“ — זו שקראו לה בצבא-האדום ב-1941 כשביהחייבה „קטיושות“ (הכינוי, או הכיסוי הרשמי היה „מרגמות-הגוארדיה“) — לא נתגלתה כ„נשק הכרעה“ מוחלט, שאי-אפשר כלל לעמוד בפניו, אבל היא הוכיחה יכולת רבה במשימות „הרוית-שטח“ באש סיטונית מוחצת. וכ„קטיושות“ הרוסיות, כן פעלו „מטילי-הערפל“, משושי-הקנים הגרמניים; ובנחיתות באיי האוקיינוס-השקט, ניטרלו את החופים משגרים-רקטיים רבי-קנים שהוצבו בספינות-הרעשה אמריקאיות. אין ספק שלכלים אלה (המצויים גם בשכונתנו — אחד מהם נתפס עוד בפורט-סעיד, ב-1956, עליידי הבריטים) עוד נכונו עתידות, והצבא הסובייטי מבסס עליהם, כנראה, אחת מתקוותיו להתגבר — עליידי „הרוית“ אווירי-הפריסה הנ"ט — על הטילים המונחים הנ"ט, העלולים להצר מצעדי שריונו. בחוב' זו מתוארת הופעתן הראשונה של ה„קטיושות“ בשדה-הקרב (עמ' 20) וזניתות ידיעות-היסוד על הארטילריה-הרקטית כיום, וישומה בלחמה נגד כוחות גריליה (עמ' 23).

האם תימון היא הספרד של עבדי-אינאצר? שתי השוואות מתבקשות מאליהן. היטלר ומוסוליני השתמשו בספרד כבשדה-אימון לצבאם באורח-מלחמה חדשים (בין השאר — הפצצות-השמד על ישובים; „גרניקה“ ששמה הפך לסמל-בלהות), ובמקצת לניסויי נשקם החדש (טנקים ומטוסים). ובכך — ההשוואה הולמת; אם כי את ניסיונו במלחמת-גזים עשה מוסוליני בחבש, שממול לתימן, מעבר ליס"סוף („יותר רחוק מאירופה, ומפירסום“..). עיקר השוני הוא בכך שאז רעש העולם ממחאות: לגזים — ול„גרניקות“ אשר לנפוליאון, ההשוואה היא, חלילה, לא בטיב הצבאות — השוואה בין ותיקי „כיס פלוגיה“ ושארם-אש-שייך, לגרנדירים של נפוליאון; ולא בקליבר של מצביאים. אך, כאז, כן עתה „נתקע“ צבא סדיר, בעל חימוש תקין ואף חדיש, ב„ביצה“ מבצעית של הגריליה. אין זה, אולי, מלמדנו את כל האמת על צבא זה, ויתכן כי ישנם בו גם צדדים חזקים-יותר; אך זה מאלף, מסיבותיו של ארוע ממושך זה מתוארות ב„מסע-תימן“ עליידי א. רבינוביץ (עמ' 26).

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?